

den højere Ledelse mener, saa skal man gaa til den privat, banke paa hos den og spørge: Maa vi faa at vide, hvad de Herre mener, i Fortrolighed, saa bruger vi det offentligt, hvad der fremkommer; men gaas der den direkte Vej, saa lukkes der af. Vi interessere os nu en Gang for at faa at vide, hvad de har sagt, og jeg gaar ud fra, at de Konservative ikke ved, hvad der ligger i Ministeriet, hvilke Oplysninger der er tilflydt Ministeriet; men det skal være hemmeligt, fordi man ængstes for, at det skal gaa galt, naar de Forslag, der foreligger her, kommer ud til Diskussion. — Den højtærede Minister hævdede, at Rigsdagen i de fire Aar, for hvilke den var valgt, de fire Aar, som Valgperioden strakte sig over, havde ubetinget Ret til at vedtage alle de Lovforslag, som var paakrævet. Jeg tror dog, den højtærede Minister vil være enig i de Udtalelser, som fornylig blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der udtalte, at næst Grundloven var der ingen Lov, der i den Grad greb ind paa alle Omraader, øvede Tvang, greb ind i Befolkningens dyreste Interesser, som netop Militærlovene. Ved Afstemningen for lidt siden stod tre Medlemmer frem og erklærede, at de sagligt er enige med dem, der kræver denne Sag udsat, for at faa Lejlighed til en mere indgaaende saglig Drøftelse; hvis de Medlemmer havde taget saglige og ikke politiske Hensyn, vilde Regeringen i Henhold til Statsministerens Udtalelse være faldet for en Time siden, de fem Stemmers Majoritet, Regeringen har, vilde saa være forvandlet til en Stemmes Minoritet; det vilde have været Resultatet, hvis de Medlemmer, som i Eftermiddagsmødet erklærede sagligt at være enige i, at denne Sag bør overrejes nøjere, inden den vedtages, havde taget saglige Hensyn og ikke politiske. Ministeriet havde da været nødt til at gaa af i Henhold til Statsministerens Udtalelser. Naar Forholdet er dette, forekommer det mig, at det burde være Regeringens Pligt at sige: Inden en Sag af saa stor Betydning gennemføres, vil vi være med til at spørge Vælgerne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. P. Munch. Medens vi for vort Vedkommende helst ser, at dette Spørgsmaal afgøres gennem et nyt Valg, er vi ogsaa fuldt tilfredsstil-

lede, hvis Regeringen siger: Inden disse Love træder ud i Livet, vil vi gennem en Folkeafstemning sikre os, at der staar et Flertal bag dem. Efter de Erklæringer, der er fremkommet fra konservative Medlemmers Side, og efter den Udtalelse, der nu sidst er fremsat af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, viser det sig, at der i Virkeligheden her i Folketinget er et Flertal, som ønsker, at disse Love ikke træder i Kraft, før Vælgerne er spurgt. Ved at gøre Sagen politisk undgaar Regeringen imidlertid, at dette Flertal kan komme til at virke samlet. Statsministeren sidder i Virkeligheden med et Mindretal, idet de førnævnte, der ønsker Folkeafstemning, kun af politiske, ikke af saglige Grunde stemmer imod Folkeafstemning. Saaledes ligger Landet. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Statsminister kan nøjes med at hævde, at man i de fire Aar, Valgperioden strækker sig over, har Ret til at gennemføre de Love, som paakræves, thi Sagen her ligger paa en ganske anden Maade. Jeg kan ikke mindes, at nogen Regering i den Grad har klamret sig til dette at blive fri for at spørge Vælgerne, som Tilfældet er her, hvor man ved, at man faktisk sidder med et Mindretal i Folketinget. — Den højtærede Minister udtalte, at de sagkyndige var der i og for sig ingen Grund til at høre, for de er uenige. Det er de ganske sikkert i Dag, som de har været det tidligere, men der var dog i 1909 een Ting, hvorom de sagkyndige var enige, og det var at sige, at den Ordning, der blev gennemført, var brugbar. Efter de Ting, der er kommet frem, er det afgjort, at Grunden til, at Ministeren holder de Udtalelser tilbage, der nu foreligger, er den, at han er bange for at fortælle Befolkningen, at de sagkyndige mener, at det, der nu gennemføres, det man aarlig vil ofre 50 Mill. Kr. paa, er ubrugeligt. — Dernæst udtalte den højtærede Minister, at vi havde stillet vore Forslag for at trække denne Sag i Langdrag, og der er tidligere fra den højtærede Minister kommet Udtalelser om Oppositionens Ønsker om at trække denne Sag i Langdrag. Jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at naar man, efter at Sagen er henvist til Udvalg, giver Udvalget tre Ugers Ferie, derefter forlænger den, saa det paa